

sortere under Justitsministeriet, hvorimod det ærede Medlem fra Fredensborg mente, at de helst maatte sortere under Landbrugsministeriet. Saa forskellige kan Meningerne være. Jeg holder mest til den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Fredensborg udtalte. Det forekommer mig, at de allerfleste Ting, der omhandles i Lovforslaget, Kontrol o. s. v., angaar Landbrugsministeriet. Under Forhandlingerne om Loven af 1911 fremkom der ogsaa Udtalelser i samme Retning som de, det ærede Medlem fra Fredensborg fremsatte. Saa vidt jeg husker, fremkom der Udtalelser — det var i Betænkningen, — om, at man skulde tage under Overvejelse, at hele dette Anliggende kom til at sortere under Landbrugsministeriet.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt mente, at dette Lovforslag i visse Henseender vilde komme i Strid med Sundhedsvedtægterne, der var approberede af Justitsministeriet. Jeg har nu den Opfattelse, at en Lov maa kunne ophæve en Sundhedsvedtægt; hvis man vedtager en Lov, skal alle Sundhedsvedtægter rette sig efter denne. Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt mente, at Sundhedsvedtægterne skulde sendes ind til Ministeriet, for at det kunde undersøges, om nogen af dem vilde komme i Strid med Loven. Jeg tror ikke, der er noget som helst at risikere. Det ærede Medlem har derimod ganske Ret, naar han siger, at §§ 5 og 6 er Hovedsagen i Lovforslaget. Det er der, Vanskelighederne særlig ligger. Jeg vil ogsaa, af Hensyn netop til §§ 5 og 6 meget ønske, at denne Forhandling vilde øre til, at vi kunde blive færdige i denne Samling, saa Lovforslaget kunde blive til Lov. Jeg tror, at det vil være uheldigt at vente ret længe. Vi er alle sammen enige om, at Kontrol skal der være, Folk skal være sikrede imod, at det Kød, som bliver falbudt, er usundt. Hvis dette ikke kan opnaas ved dette Lovforslag, maa man finde sig i at gaa videre; men man skal ikke tage alt for stort et Skridt paa een Gang, men prøve sig frem for at naa sit Maal.

Stengaard-Kirkegaard: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Simonsen) fremkom i Gaar med forskellige Udtalelser, som jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til. Den ærede Ordfører sagde til at begynde med, at efter hans Opfattelse skulde vi naa til en ensartet Kontrol. Jeg synes, det er ganske forkert at stille det Krav; det er da heldigvis heller ikke stillet i Lovforslaget. Lovforslaget tilsigter ikke en ensartet Kontrol, og dette er selvfølgelig ogsaa et Udtryk for, at

man fra Ministeriets Side indrømmer, at man ikke kan gennemføre en ganske ensartet Kontrol hele Landet over. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret; naar han mener, at det vil være let f. Eks. i Landkommunerne at have offentlige Slagtehus. Noget saadant vilde medføre meget store Bekostninger for Kommunerne og ganske sikkert ogsaa vække megen Uvillie i dem, fordi man ikke mener det nødvendigt at gaa saa langt.

Dertil kommer endelig et andet Hensyn. Den ærede Ordfører sagde Gang paa Gang, at det kun egentlig var i de offentlige Slagtehus, man kunde kontrolere, og at det Gang paa Gang havde vist sig, at Dyr lægerne paa Landet og i de mindre Købstæder ikke forstod at kontrolere. Men naar det er saaledes, at man paa Landet ikke forstaar at kontrolere, kan det ikke nytte noget at bygge offentlige Slagtehus derude og sætte Dyr læger til at kontrolere, for ingen skal bilde mig ind, at en Mand ved at blive statsautoriseret faar Kendskab til og Forstaaelse af disse Spørgsmaal. Jeg tror aldeles ikke, man naar videre i denne Henseende, selv om man overdrysser Landet med statsautoriserede Dyr læger; thi hvis det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gaar ud fra, at Landboerne vil snyde Kødkontrollen, er det en given Ting, at saa kan de bruge usundt, til Dels fordærvet Kød i Husholdningen. Men jeg paastaar, at Forholdene i Landbruget er ikke saadan, at Folk vil snyde. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gik endogsaa saa vidt, at han sagde, at det vilde være ganske utilladeligt at tillade Hjemmeslagting uden Kontrol, utilladeligt af Hensyn til Børnene og Tjenestefolkene. Det er en ganske forkert Paastand. Jeg tror ikke, man kan skabe et Kontrolvæsen, der yder mere Garanti end den Garanti, der ligger i, at Forældrene har Ansvarfølelse overfor deres Børn. Hvis den ikke findes, er det ganske umuligt for Staten at garantere noget som helst. Og hvad Tjenestefolkene angaar, skal vi huske paa, at naar der paa Landet slagtes et Dyr, er netop Tjenestefolkene altid til Stede; de har Lejlighed til at kontrolere ved Selvsyn, om Dyret er sundt, og jeg er ganske overbevist om, at lige saa urigtigt det vilde være for en Husbond eller Madmoder at give Tjenestefolkene usundt eller fordærvet Kød, lige saa uklogt vilde det være. Thi det er en given Ting, at hvis de gjorde det een Gang, vilde de under de nuværende Forhold blive ude af Stand til at faa Tjenestefolk;